

Семигіна Тетяна Валеріївна¹

Tetyana Semigina

РОЗВИТОК У СУЧАСНІЙ СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ ПІДХОДІВ, ОРІЄНТОВАНИХ НА СИЛЬНІ СТОРОНИ КЛІЄНТІВ

DEVELOPMENT THE STRENGTHS-BASED APPROACHES IN MODERN SOCIAL WORK

АНОТАЦІЯ:

У 1990-х роках у закордонній практиці соціальної роботи набув поширення підхід орієнтований на сильні сторони клієнтів. Ця стаття – на основі аналізу закордонної літератури та рефлексії власного досвіду – пропонує огляд ключових елементів підходу, орієнтованого на сильні сторони клієнтів. Визначено, що основою підходу сильних сторін вважають гуманістичну філософію, теорії екосистеми та концепцію розширення можливостей (імпаурменту) і що цей підхід ґрунтується на фундаментальному припущенні про партнерський характер відносин соціальних працівників із клієнтами. Відзначено, що замість того, щоб зосередитися на проблемах і дефіциті клієнтів, перспектива сильних сторін сфокусована на здібностях, талантах і ресурсах клієнтів, допомогти клієнтам у досягненні своїх цілей. Охарактеризовано складові та різновиди втручань на основі підходу, орієнтованого на сильні сторони клієнтів (кейс-менеджмент на основі сильних сторін, терапія, зосереджена на рішеннях; наративні втручання; підтримане працевлаштування; модель розвитку активів громади; модель сталого розвитку громади тощо). Проаналізовано досвід впровадження в Україні інтервенції, розробленої в межах проекту «Покращення ВІЛ-послуг для представників груп найвищого ризику в Україні». Визначено призначення інтервенції, її елементи (індивідуальний супровід, групова робота за методикою «90 днів», робота мультисциплінарної команди тощо) та її інструменти (картки досягнення цілей, призначення партнерки, афірмації, домашні завдання). Встановлено переваги та обмеження розробленої інтервенції і підходу, орієнтованого на сильні сторони клієнтів, у цілому.

ABSTRACT:

In the 1990s, the strengths-based approach has become widespread in the practice of social work. This paper, based on an analysis of literature and reflection on one's own experience, provides an overview of key elements of a strengths-based approach. It is determined that the basis of the strengths approach is the humanistic philosophy, ecosystem theories and the concept of empowerment, and that this approach is based on the fundamental assumption of the

¹ доктор політичних наук, професор кафедри соціальної роботи і практичної психології, проректор з наукової роботи

Академія праці, соціальних відносин і туризму, УКРАЇНА

D.Sc. (Politics), Professor of Social Work and Applied Psychology Department

Academy of Labor, Social Relations and Tourism, UKRAINE

partnership nature of social workers' relationships with clients. Rather than focusing on clients' problems and deficits, it is noted that the strengths perspective focuses on people capabilities, talents and resources, helping clients in achieving their own goals. The components and varieties of interventions are characterized based on a client-centered approach (strengths-based case management, solution-focused therapy; narrative interventions; supported employment; community asset development model; community sustainable development model, etc.). The experience of implementation of the intervention developed in the framework of the project "Improvement of HIV services for representatives of the highest risk groups in Ukraine" is analyzed. The purpose of the intervention, its elements (individual support, group work according to the method "90 days", the work of multidisciplinary team, etc.) and its tools (goals achievement cards, appointment of a partner, affirmations, homework) are determined. The advantages and limitations of the developed intervention and the approach focused on the strengths of the clients as a whole are identified.

ВСТУП.

Теорія соціальної роботи розвивається. Це знайшло своє відображення в ухваленому у 2014 р. глобальному визначенні соціальної роботи, яке стверджує, що соціальна робота має власні теорії і локальні практики їхнього застосовування [12]. Це породжує логічне питання щодо власних теорій та впливу контексту на їх використання. Наразі у сучасній закордонній літературі [26] виокремлюють низку ключових напрямів (перспектив) сучасної соціальної роботи: підхід, орієнтований на сильні сторони клієнтів; феміністична соціальна робота; зелена соціальна робота тощо.

Підхід, орієнтований на сильні сторони клієнтів, набув у західній соціальній роботі значної популярності у 1990-х [22; 28], що зумовлено критикою медичної та дефіцитної моделей надання соціальних послуг [9], а також доведеною ефективністю підходів із розвитку ресурсів клієнтів [5]. Проте в Україні такий підхід все ще перебуває у зародковому плані як на рівні практики, так і теоретичного обґрунтування. Чинне законодавство спрямоване на прив'язку надання соціальних послуг до рівня доходу та спроможності задовольнити свої базові життєві потреби.

Ця стаття пропонує огляд ключових елементів підходу, орієнтованого на сильні сторони клієнтів. Вона має на меті покращити поінформованість українських дослідників та практиків щодо принципів та технік підходу, орієнтованого на сильні сторони клієнтів. Стаття ґрунтується на тематичному аналізі закордонної літератури та рефлексії власного досвіду апробації інтервенції, спрямованої на розвиток спроможності клієнтів, розроблену в

межах проекту «Покращення ВІЛ-послуг для представників груп найвищого ризику в Україні».

ДЕФІЦИТНА МОДЕЛЬ І МОДЕЛЬ СИЛЬНИХ СТОРІН.

Тривалий час у професійній соціальній роботі домінувала дефіцитна модель, яка фокусується переважно на потребах і проблемах людей або допомагає людям уникнути ризиків, пов'язаних з негативними наслідками. Однак дослідження [5; 6; 9] засвідчують, що втручання, які базуються на ризиках, не забезпечують тривалих змін поведінки. Адже дефіцитна модель соціальної роботи базується на вирішенні проблеми в момент, коли вона вже існує, а не на роботі, щоб запобігти її виникненню. В даному підході громада/ сім'я/ індивід відіграють пасивну, «безпорадну» роль і повністю залежать від зовнішніх факторів та ресурсів [4].

Ще у 1950-1960-х роках у закордонній літературі та практиці з'явились заклики до соціальних працівників зосередитися на сильних сторонах клієнтів. Так, американська дослідниця соціальної роботи Хелен Перлман (1957) [19], авторка підходу, зосередженого на вирішенні проблем, наполягала на необхідності допомагати клієнтам допомагати собі. Перлман описує кейс-менеджмент (соціальний супровід) як такий процес вирішення проблем, що має на меті залучити людину до роботи над труднощами, з якими вона стикається.

Фундаторка психосоціального підходу у соціальній роботі Флоренс Холліс (1966) [10] наголошувала, що відновлення, підтримка та зміцнення особистого і соціального функціонування індивідів має відбуватись шляхом: мобілізації сильних сторін; підтримки копінгових стратегій; піднесення самооцінки; зміни дисфункціональних моделей мислення і стосунків з іншими; зв'язування людей з необхідними ресурсами; і полегшення екологічних стресів.

Наприкінці 1980-х науковці Канзаського університету (США) Ен Вейк, Чарльз Репп, Пат Саліван, Уолі Кістхардт [28] вперше описали підхід, орієнтований на сильні сторони клієнта, як перспективу (напрямок) соціальної роботи. За твердженням авторів, у практиці соціальної роботи ця перспектива стала альтернативою поширенішому на той час патологічно-орієнтованому підходу (медичній моделі) допомоги клієнтам. Замість того, щоб зосередитися на проблемах і дефіциті клієнтів, перспектива сильних сторін сфокусована на здібностях, талантах і ресурсах клієнтів, допомозі

клієнтам у досягненні своїх цілей. При цьому йдеться лише про внутрішньоособистісні та міжособистісні якості людини, а й ресурси у її оточенні [22]).

Основою підходу сильних сторін вважають гуманістичну філософію, теорії екосистеми та концепцію розширення можливостей (активізації, імпаурменту). Деякі науковці були натхнені теорією екосистем, яка послужила основою для інтегрованої загальної моделі соціальної роботи та відродила основну концепцію «людини в оточенні» [28].

Підхід, орієнтований на сильні сторони клієнтів, також спирається на розвивальну (девелопментську) теорію [17] соціальної роботи, тобто цілісний і прагматичний підхід до соціальної роботи, заснований на принципах прав людини та соціальної справедливості, який вирішує проблему бідності та соціально-економічної нерівності на рівні особистості, домогосподарств, громади та політики. У межах цього підходу використовують різні форми роботи, зокрема соціальні інвестиції, розвиток громади, розвиток потенціалу, які побудовані на інтеграції мікро- та макрорактики.

Нині підхід, орієнтований на сильні сторони клієнтів, який ґрунтується на ідеях наснаження (імпаурменту, активізації), вважають альтернативним методом роботи з індивідами, групами [8; 20], організаціями [7], а також із сім'ями [23] та громадами [17].

СКЛАДОВІ ПІДХОДИ, РІЗНОВИДИ ВТРУЧАНЬ.

За твердженням дослідників [8; 21; 28], підхід має шість основних складових: 1) орієнтація на цілі; 2) оцінка сильних сторін; 3) ресурси навколишнього середовища/ оточення людини; 4) оцінка сильних сторін з огляду на поставлену ціль; 5) взаємовідносини, розвиток сподівань/ очікувань клієнтів; 6) свідомий вибір. Споживач послуги/індивідуум не тільки користується послугою, а й бере участь у ній, співпрацюючи з соціальним працівником. Відбувається спільне формування цілей і завдань, а також визначення власних ресурсів та шляхів досягнення цілей, а відтак і імпаурмент (наснаження) клієнтів.

Один із ключових елементів цього підходу можна вважати конструювання позитивної ідентичності [14], тобто процес побудови сподіваної та наполегливої впевненості в собі більш очевидно пов'язаний із концепцією резілієнс (життєстійкості). Соціальні працівники ґрунтують свою

діяльність з огляду на підтверджені дослідженнями [27] ідеї, що, попри труднощі, які зазнали ці клієнти, вони все ще здатні вистояти і вірити, що зможуть подолати шанси та досягти бажаного рівня успіху.

Цей підхід інколи вражають методом практики соціальної роботи, проте єдиної моделі немає. Навпаки, різні моделі практики можуть бути віднесені до підходу, орієнтованого на сильні сторони, якщо вони ґрунтуються на фундаментальному припущенні, що відносини соціального працівника з клієнтом – це співпраця. Відтак існують різні види втручань на основі підходу, що базується на сильних сторонах, наприклад, кейс-менеджмент на основі сильних сторін, терапія, зосереджена на рішенні (фокусується на тому, чого людина хоче досягти, а не на проблемі); нарративні втручання (відокремлення людини, її характеру, історії життя від проблеми); підтримане працевлаштування тощо [1; 3; 28].

Підхід ефективний для роботи з дітьми/ підлітками та сім'ями в цілому. Також його вдало використовують для роботи з особами, що вживають психоактивні речовини, мають певні проблеми психічного здоров'я, зокрема, для учасників бойових дій і тих, хто пережив збройний конфлікт.

Цей підхід може бути ефективним для поліпшення зв'язків у громадах, бо він сприяє активності, мотивує до дій задля досягнення спільних цілей. У громадах застосовують: 1) модель розвитку активів громади (ABCD) [13]; 2) модель сталого розвитку [11].

Ефективність підходу засвідчена численними дослідженнями. Так вивчення результатів інтервенцій для тих, хто має проблеми психічного здоров'я, показали, що підхід, орієнтований на сильні сторони клієнтів, позитивно впливає як на самопочуття, так і на лікування симптомів [16].

Інші дослідження свідчать, що клієнти, які пройшли інтервенції, ґрунтовані на розвитку сильних сторін, були більш незалежними у своєму щоденному житті. Встановлено, що вони ведуть більш цілеспрямоване життя та володіють більш ефективними життєвими навичками взаємодій у громаді [15].

ДОСВІД АПРОБАЦІЇ ПІДХОДУ В УКРАЇНІ.

В Україні наявне впровадження інтервенцій, побудованих на ідеях підходу, орієнтованого на сильні сторони клієнта, розвиткові їхньої самоефективності. Так, досвід реалізації «Майстерні можливостей», інтервенції розвитку економічної спроможності жінок, які перебувають у

складних життєвих ситуаціях, у цілому був позитивним, довів свою ефективність [2; 24].

Мета інтервенції полягала у покращенні якості життя, пов'язаної зі здоров'ям, у ВІЛ-позитивних жінок з дітьми від 0 до 6 років шляхом інтеграції медично та економічно спрямованих програм. Інтервенція також передбачала формування незалежності від послуг організації (це розумілось як сприяння самоефективності людини, вміння долати свої проблеми та складні життєві обставини, зменшення психологічної або фізичної залежності від організації; відсутність відчутної потреби у соціальному супроводі чи постійної підтримки соціальних працівників).

В основу інтервенції було покладено підхід сталого забезпечення засобів до існування (Sustainable Livelihoods Approach), розроблений у 1990-х у Великобританії і використовуваний організацією РАСТ, яка втілювала проект, у різних країнах світу [18]. У рамках цього підходу вирізняють п'ять типів активів (ресурсів), якими володіють окремі особи та домогосподарства: особисті (стан здоров'я, знання, навички тощо); соціальні (мережа підтримки та комунікації); фінансові (заробітки, прибутки від продажу продукції, кредити); природні (житло, земля, інша власність); фізичні (інструменти, обладнання, доступ до комунальної інфраструктури). Різні типи активів взаємно посилюють один одного та впливають на здатність людини отримувати доступ до послуг, закладів, організацій, державних гарантій тощо, а це, у свою чергу, зумовлює посилення економічної самостійності. При розробленні інтервенції ми виходили з того, що піднесення економічного та соціального функціонування ВІЛ-позитивних жінок сприятиме мотивації турбуватися про власне здоров'я, проходити лікування, а також створюватиме належні умови для цього. Наша робота виходила з того, що клієнтки вже мають, а не того, що їм бракує, спиралась на кейс-менеджмент, орієнтований на сильні сторони клієнтів.

У межах впровадження проекту була розроблена інтервенція, яка передбачала такий пакет послуг: 1) послуги інтервенції «Школа пацієнта» (5 структурованих сесій і 3 місяці контролю прихильності до лікування АРТ); надалі соціальний працівник «Школи пацієнта» може брати участь у роботі команди, яка здійснює оцінку стану клієнтки та визначає план соціального супроводу; 2) зустрічі на початку інтервенції «Майстерня можливостей» із мультидисциплінарною командою для визначення рівня активів/ресурсів клієнтки та її проблем; 3) мінімум шість індивідуальних зустрічей із кейс

менеджером у рамках здійснення індивідуального соціального супроводу та можливість скерування на професійні курси, придбання потрібного для започаткування власної справи обладнання тощо (можливість фінансової підтримки дій клієнтки із покращення свого економічного становища); 4) 12 щотижневих сесій групової роботи, побудованою за методикою «90 днів»; 5) завершальна зустріч із мультидисциплінарною командою.

Досвід апробації втручання засвідчив, що форма оцінки активів клієнтки, яка мала не тільки інформативний, а й спонукальний характер, оскільки містила запитання про те, яким чином клієнтка готова працювати над розвитком тих чи інших власних активів, а також передбачала участь клієнтки в оцінюванні рівня розвитку п'яти типів власних активів за шкалою від 1 до 10.

У межах інтервенції використовувались інструменти, типові для підходів, орієнтованих на сильні сторони клієнтів.

1. Картка досягнення цілей (КДЦ). У підході, орієнтованому на сильні сторони, обов'язково мати певний інструмент щоденного контролю виконання поставлених перед собою завдань. КДЦ вела для себе кожна клієнтка; під час групових занять кожна клієнтка мала сформулювати для себе три індивідуальні цілі – стосовно щастя, здоров'я та добробуту на три найближчі місяці, визначати щоденні кроки із їх досягнення; варто відзначити, що кейс-менеджер також брала участь у щотижневих групових заняттях, і це давало змогу бачити розвиток і проблеми клієнтки, обговорювати завдання та ситуацію при індивідуальних зустрічах.

2. Призначення партнерки/напарниці у групі. Перед партнеркою слід було звітуватись щовечора щодо виконання завдань.

3. Афірмації (короткі фрази, що містять вербальну формулу, які при багаторазовому повторенні закріплюють необхідний образ «Я» або установку). Їх клієнтки формулювали для себе самостійно (наприклад, «Я з легкістю вирішую свої проблеми!», «Я люблю й сприймаю себе такою, якою я є!» тощо). За допомогою цих тверджень, а також медитативних вправ відбувалась реконструкція життєсмислів та формування позитивного образу «Я», піднесення самооцінки.

4. Домашні завдання, що формують відповідальність та підзвітність (ведення фінансового щоденника та використання підходу «Чотири конверти» для розподілу місячного сімейного бюджету; спостереження за собою в конфлікті; підготовка власного резюме тощо).

ПЕРЕВАГИ ТА ОБМЕЖЕННЯ ПІДХОДУ.

Перевагою цього підходу вважають повагу до клієнта соціальної роботи, ставлення до нього як до рівного професіонала. А от у дефіцитному підході професіонал сприймається більше як «обізнана» сторона, а клієнт – як та, яка очікує поради, що зумовлює асиметрію відносин у соціальній роботі.

З іншого боку, підхід має низку обмежень. Вони можуть стосуватися ставлення соціального працівника, адже ключовим завданням соціальних працівників є допомога клієнтові віднайти в собі внутрішні ресурси. Часом фахівцям може бути складно це зробити, особливо, якщо він чи вона працює з людьми, які здійснювали насильство, поводити себе деструктивно, мають залежність тощо. Критикують часом цей підхід і через те, що він нібито фокусується на так званому позитивному мисленні, що маскує реальні проблеми, водночас, не слід недооцінювати важливість катарсису через сум і плач, часом це потрібно клієнтам.

Існують також і інші теоретичні та практичні обмеження. Дослідники стверджують, що підхід, орієнтований на сильні сторони, є надто індивідуалістичним, мало зважає на соціально-колективістські дії [25]. А відтак до певної ігнорує структуралістську парадигму сучасної соціальної роботи.

Поширення у вітчизняному фаховому середовищі підходу, орієнтованого на сильні сторони клієнтів, видається проблематичним також з огляду на відсутність відповідних компетенцій у соціальних працівників, брак перевіреного, валідизованого інструментарію та технологій. Крім цього, у соціальних службах України, особливо у державних здебільшого дотримуються дефіцитного підходу, який інституціоналізовано державними стандартами надання послуг і посадовими обов'язками.

ВИСНОВКИ.

Підхід, орієнтований на сильні сторони клієнтів, сформувався у закордонній практиці соціальної роботи у 1990-ті роки на протипагу дефіцитній моделі соціальної роботи. Його переваги полягають у структурованому короточасному втручанні, орієнтованому не стільки на розв'язання завдань за клієнтів чи передання їм знань, як на розвиток потенціалу, формування у них нових життєсміслів, нових поведінкових

практик і сприятливого середовища, які слугують основою для подолання власної негативної економічної ситуації та формування позитивної самооцінки. Перехід від дефіцитної моделі до підходу, орієнтованого на сильні сторони клієнтів, потребує зміни фахової культури у вітчизняній соціальній роботі та належної підготовки соціальних працівників, здатних до формування партнерських відносин із клієнтами та застосування технік оцінки і розвитку ресурсів клієнтів.

REFERENCES:

- [1] Arnold, E.M, et al. (2007). Strengths-based case management: Implementation with high-risk youth, *Families in Society*, 88 (1), 86-94.
- [2] Barska, Y. et al. (2107). *Evaluation of the promising integrated intervention for people living with HIV*. Kyiv: USAID RESPOND Project.
- [3] Becker, D. R., Drake, R. E. (2003). *A working life for people with severe mental illness*. New York: Oxford.
- [4] Centre for child well-being (2011). Strengths-Based versus Deficit-Based Approaches. Retrieved from: www.mtroyal.ca/wellbeing.
- [5] Courtney, M. E., Piliavin, I., Grogan-Kaylor, A., Nesmith, A. (2001). Foster youth transitions to adulthood: A longitudinal view of youth leaving care. *Child Welfare*, 6, 685-717.
- [6] Dubois, J., Trani, J. (2009). Extending the capability paradigm to address the complexity of disability. *ALTER-European Journal of Disability Research*, 3(3), 192–218.
- [7] Engelbrecht, L. A. (2010). Strengths perspective on supervision of social workers: An alternative management paradigm within a social development context. *Social Work & Social Sciences Review*, 14(1), 47-58.
- [8] Gray, M. Collet van Rooyen, C. (2002) The strengths perspective in social work: Lessons from practice. *Social Work/Maatskaplike Werk*, 38,3, 193-201.
- [9] Hillman, J., Ventura, M. (1992). *We've had a hundred years of psychotherapy – And the world's getting worse*. San Francisco, CA: Harper.
- [10] Hollis, F. (1966). *Casework: A psychosocial therapy*. New York: Random House.
- [11] Ife, J. W. (2013). *Community development in an uncertain world: Vision, analysis and practice*. Cambridge: Cambridge University Press
- [12] IFSW and IASSW (2014). *Global Definition of Social Work*. Retrieved from: <https://www.ifsw.org/global-definition-of-social-work>.
- [13] Kretzmann, J. P., McKnight, J. L. (1993). *Building communities from the inside out: A path toward finding and mobilizing a community's assets*. Evanston: Northwestern University.
- [14] Levitt, J (2017). Developing a model of disability that focuses on the actions of disabled people. *Disability & Society*, 32(5), 735–747.

- [15] Macias, C., Farley, O. W., Jackson, R., & Kinney, R. (1997). Case management in the context of capitation financing: An evaluation of the strengths model. *Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research*, 24(6), 535-543.
- [16] Macias, C., et al. (1994). The role of case management within a community support system. *Community Mental Health Journal*, 30(4), 323-339.
- [17] Midgley J. and Conley A., eds. (2010), *Social work and social development: theories and skills for developmental social work*. New York: Oxford University Press.
- [18] PACT (2009). *The PLHIV Entrepreneur Group Project Manual*. China: Yunnan.
- [19] Perlman, H. H. (1957). *Social Casework: A problem-solving process*. Chicago: The University of Chicago Press.
- [20] Pulla, V. (2017S). trengths-Based Approach in Social Work: A distinct ethical advantage. *International Journal of Innovation, Creativity and Change*, 3(2), 97-114.
- [21] Rapp, C. A., Goscha, R. J. (2011). *The strengths model: A recovery-oriented approach to mental health services*. New York: Oxford University Press/
- [22] Saleebey, D. (2006). The strengths approach to practice. In D. Saleebey (Ed.), *The strengths perspective in social work practice* (4th ed., pp. 77-92). Boston, MA: Allyn & Bacon.
- [23] Sanders, J., Munford, R. (2009). *Working with Families: Strengths-based approaches*. Wellington: Dunmore Publishing.
- [24] Semigina, T., Tymoshenko, N. (2016). «I feel alive!» : Developing an empowering intervention for HIV-positive women in Ukraine. *Social Dialogue*, 14, 28-31.
- [25] Trani, J. et al. (2011). Disabilities through the capability approach lens: implications for public policies. *ALTER-European Journal of Disability Research*, 5(3), 143-157.
- [26] Turner F.J., ed. (2017). *Social Work Treatment: Interlocking Theoretical Approaches*. 6th ed. Oxford: Oxford University Press.
- [27] van Breda, A. D., Dickens, L. F. (2016). Young people transitioning from residential care in South Africa: Welfare contexts, resilience, research and practice. In P. Mendes & P. Snow (Eds.), *Young people transitioning from care: International research, policy and practice* (pp. 349-366). London: Palgrave.
- [28] Weick, A., Rapp, C, Sullivan, W.P., Kisthardt, W. (1989) A strengths perspective for social work practice. *Social Work*, 34, 6, 350-354